

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 69. Primæ Congregationis progressus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

articulos reducere, ex quorum discussione Sæc. XVII. A. C. 1602.
 veritas Catholicæ Doctrinæ facile apparere
 possit. Horum duos, de quibus hodierna
 die differetis, vobis proposui, in qua dispu-
 tatione mementote, omnes vos Ecclesiæ unius
 filios esse, per Sponsum ejus Christum. Je-
 sum rogo vos, ut omni odio deposito, dis-
 fidis que propriis semotis, ita inquirendæ,
 & indagandæ veritati operam navetis, ut
 a vero sensu Scripturarum, & a defæcata
 S. Augustini doctrina, quam & Ecclesiæ
 doctrinam esse nemo vestrum ignorat, nul-
 lis invidiæ, & livoris facibus impediamini.

Verum hanc orationem ab Auctore
 Historiæ Congregationum confictam esse
 asserit Pater Livinius de Meyer Jesuita,
 ea motus ratione, quod Pontifex ante
 veritatis inquisitionem Molinæ doctri-
 nam Pelagianæ affinem asseruisse in-
 ducatur.

§. LXIX.

Primæ Congregationis progressus.

Finita hac oratione Clemens VIII. fu- Hist. Con-
 lis ad Deum precibus de primo ar- trou. l. 5.
 ticulo, scilicet, an S. Augustinus vel cap. 3.
 Molina majores libero arbitrio vires Hist. Con-
 tribuat, differere, Gregorium de Va- greg. l. 3.
 lentia Jesuitam jussit, qui palam decla- cap. 10.
 rabat, quod nequaquam Molinæ doctri-
 nam velut per omnia certo veram aut com-
Hist. Eccles. Tom. LIII. M mu-

Sæc. XVII. *munitur in Societate probatam, sed duntaxat a S. Augustini dogmate non abhorrentem, defendere intendat.* Postea adductis præfati S. Doctoris testimoniis comprobare nitebatur, quod nihil eorum, quæ Molina tribuit libero arbitrio, negaverit S. Augustinus, & quicquid hic eidem denegavit, Molina quoque negarit: cum vero Molina in disputatione octava & seqq. liberum arbitrium aliqua posse sine auxilio gratiæ disertis verbis propugnasset, Valentia apposite respondit, *illum non de omni prorsus auxilio, sed duntaxat supernaturali fuisse locutum.* Hæc Valentia ubi absolverat, Pontificis jussu P. Didacus Alvarez Ord. Prædicatorum Theologus reposuit, vires longe majores a Molina quam ab Augustino tribui libero arbitrio: hic enim negat initium fidei esse ex nobis, Molina vero affirmat, hominem ex solis viribus naturæ posse assentiri omnibus fidei Mysteriis assensu certo ac firmo tanquam revelatis a Deo. Id vero a Molina dictum negabat Valentia, aut certe de assensu mere probabiliter intelligendum voluit, postquam vero Alvarez ex *Concordia* libro disp. 8. §. *Esse* hæc verba adduxerat: *homo ex suis naturalibus assentiri potest revelatis actu mere naturali,* Valentia id fassus, nullum tamen in eo Pelagianum erroremprehendi contendit.

tendit. Postea Pontifex eidem præ- Sæc. XVII.
cepit, ut ex S. Augustino demonstraret, A. C. 1602.

quod Molina in propositione de actu fi-
dei ex sola facultate naturæ elicito non
maiores vires tribuat libero arbitrio ad
bonum, quam Augustinus tribuisset:
Jussis paruit Valentia, ea proferens
loca, in quibus S. Doctor fidem in dæ-
monibus esse propugnabat. Postea Mo-
linæ sententiam de voluntate humana
& Deo tanquam duabus causis partia-
libus in effectum supernaturalem in-
fluentibus impugnabat, ast supremus
Societatis Præpositus mox sermonem
abrumpens, *hoc certe*, inquebat, *quod*
Molina docuit de causis partialibus, nul-
lum habet fundamentum, estque impertinen-
ter dictum. Haud credibile videtur Pa-
tri Livino Jesuitæ, quod Pater Gene-
ralis palam Molinæ doctrinam impro-
barit, quam tamen defensus advene-
rat. Ut ut res se habuerit, id in com-
perto est, quod Alvaresius hoc dile-
mate argumentum suum instaurarit:
„vel ille influxus voluntatis creatæ in
„actum liberum est illi a Deo, vel illum
„habet voluntas a seipsa, si a se, ergo
„contra D. Augustini doctrinam Molina
„homini concessit, ut sine influxu gra-
„tiæ ex solis suis viribus possit elicere
„actus perfectissimos, si a Deo, ergo
„contra Molinæ sententiam influxus

M 2

„iste

Sæc. XVII., iste est effectus præoperantis gratiæ in
A. C. 1602., „genere cauffæ proprie efficientis,
 dum vero Alvaresius, ut propositio
 P. Gregorio concessa a Notariis diligen-
 ter observaretur, impensius instaret,
 suamque argumentationem urgeret, Va-
 lentia reposuit: hæc non pertinere ad
 præsentem speculationem, opportune
 alias de modo efficacitatis divinæ gra-
 tiæ agi posse. Ad hæc indicto silentio
 congressus, qui quatuor horas continuas
 tenuit, solutus est, Prædicatoribus ac
 Jesuitis ad paratum conclave interim
 secedere iussis.

§. LXX.

*Pontificis mandatum de Molinæ pro-
 positionibus cum D. Augustino
 conferendis.*

*Hist. Con-
 greg. 1. 3.
 cap. 2.
 Ex adv. Co-
 ronell. Hist.
 Controv.
 15. c. 4.*

Hicce dimissis Pontifex cum Cardina-
 libus, Episcopis atque Consultori-
 bus de agitatæ propositionis veritate
 secreto conferebat, atque ex Censuram
 consilio speciales quasdam propositio-
 nes ex Molinæ libris annotari præci-
 piebat, eo fine, ut in futuris Congre-
 gationibus apertius ostendi posset, an
 S. Augustini doctrinæ adversarentur:
 ne vero inter disputandum quæstio facti
 suboriretur, num integra fide ex præ-
 fato Authore petitæ essent, hinc eas-
 dem